

BIBLICKÉ ÚKOLY PRO ROK 1958

Služba s Bohem

III. čtvrtletí

Odpočinutí s Bohem

IV. čtvrtletí

Ústředí církve adventistů s. d.

Praha 12, Londýnská 30

Čtení bible: Žalm 86-134.

Červen 29. N. Řím.5,10. Bůh nás spasil, přestože jsme byli jeho nepřáteli.

30. P. Mat.1,21. Kristus vysvobozuje od hříchu.

Červenec 1. Ú. Kol.1,20. Bůh sám smiřuje v Kristu lidstvo s sebou.

2. S. Iz.53,5. Jeho ranami jsme uzdraveni.

3. Č. Fil.4,8. Naše myšlenky mají být vytríbené.

4. P. Řím.8,6. Naše myšlení má být duchovní.

5. S. Fil.2,5. Můžeme mít smýšlení Kristovo.

Z.s.20.02.

Úkol 1. - 5.července 1958.

Z ú k o n s l u ž b y.

Zlatý verš: Jan 5,17.

1. Jakou zásadou se řídí vše v království Božím? 1.M.25,23.

"Větší bude sloužit menšímu."

2. Jak se touto zásadou řídí Bůh sám? Jan 5,17; Ž.104,27-30.

"Všecko tvorstvo v lese i na horách jest částí jeho velké domácnosti. On otvírá ruku svou a uspokojuje potřeby všech živoucích bytostí.

S jakou jistotou očekáváme vždy krásné změny v roce; než se to však stane, musí Země na své cestě urazit dráhu téměř jednu miliardu km, nebo dva a půl milionů km denně. Po tisíciletí již obíhá kolem Slunce a nikdy se neopozdila ani o vteřinu. Jak veliký pokojem a jistotou může nás naplnit zaslíbení, dané před dávnými lety, že "dokavadž země trvatí bude, setí a žeň, studeno i horko, léto i zima, den také a noc nepřestanou." Všude v přírodě jeví se pořádek, přesnost, účelnost. Podél příkré cesty, vedoucí k životu věčnému, jsou prameny radosti, aby unavené občerstvovaly, a všichni, kdož kráčejí touto cestou moudrosti, mají i v utrpení radost, neboť ten, jenž miluje jejich duši, neviditelně jim kráčí po boku. Při každém kroku zřejmě cítí dotek jeho ruky, při každém kroku dopadají

na jejich cestu jasné paprsky slávy neviditelného a jejich chvalo zpěvy jsou vždy vyššího tónu a stoupají vzhůru, aby se před trůnem Božím spojily se zpěvy andělskými." EGW.

3. Jak se podle této zásady řídil Pán Ježíš? Mat.20,28.

"Byl si plně vědom svého božství, stal se však pouhým služebníkem. Jedním z jeho posledních činů na zemi byla služba - opásal se jako služebník a vykonal povinnost služebníka. Celý Kristův život byl životem nezištné služby..... Při této poslední večeři opětoval svá naučení takovým znázorněním, že se vryla navždy do myslí i srdcí učedníků. Kristus sám zakusil všechny strasti a pokušení, které přicházejí na lidské bytosti, a nikdo z lidí nebyl tak zuřivě napadán pokušením, jako On. Nikdy zde nebyl někdo, jehož soucítění by bylo tak obsáhlé a tak laskavé." EGW.

4. Jak se podle této zásady řídí andělé? Ž.103,20; Žid.1,14.

5. Jaké nařízení dal Pán Ježíš učedníkům? Mat.18,3.4; 23,8-12; 20,20-28.

6. Jaký příklad dal Pán Ježíš učedníkům? Jan 13,4-17.

7. Jak to popisuje ap.Pavel? Fil.2,6-8; Žid.5,7.

8. Čím se ještě Pán Ježíš zabývá v nebesích? Iz.43,24; Žid.7,25; 8,1.2.

9. Co nám zaslíbil než odešel? Mat.28,20.

10. Jak se Pán Ježíš sám nazývá? Jan 10,11-16.

11. Jak Pán Ježíš nazývá také Otce? Jan 15,1.

"Boží péče o stvořený svět je svrchovaně aktivní. V okamžiku, v kterém by přestala, propadl by se svět v nicotu, asi jako když se nám ztratí obraz s plátna, nebo zhasne-li lampa při promítání filmu. Boží udržování světa si nelze představit jinak než jako pokračující tvoření - creatio continua." (Dus, Křesť.revue, Theol.příl.str.45.1957)

12. K čemu nás mají vésti tyto příklady? Jak.1,27; 2,12-16; 1.J.3,16-18.

"Ti, kterým Bůh světil vysoké postavení, nemají nad lidmi panovat, ale jim sloužit. Bratrská láska se vyznačuje úzkostlivou péčí a porozuměním pro druhé, starostí o jejich blaho, cítěním s nimi v nesnázích, bolestech i radování se z jejich úspěchu. Služba evangelia a lékařské dílo nemají být od sebe odlučovány... Služba evangelia se má skládat z hlásání pravdy a z práce pro nemocné i zdravé. Dílo evangelia je tělem, lékařské misijní dílo jeho 'pra-

vou rukou a hlavou všeho jest Kristus. Náš Stvořitel, který ví, z čeho plyne lidské blaho, určil Adamovi práci. Právě radost života se nalézá pouze při pracujících mužích a ženách. Andělé jsou také pilní pracovníci; jsou poslanci Božími mezi lidmi. Stvořitel nestvořil svět pro člověka liknavého nebo lhostejného." EGW.

Čtení bible: Žalm 135 - Přísloví 15.

Bůh zná naše myšlenky.

- Červenec 6. N. Ez.11,5. Hospodin zná, co nám přichází na mysl.
7. P. Iz.56,18. Vede v patrnosti naše myšlenky.
8. Ú. Job 42,2. Boží mysl proniká i lidskými tají.
9. S.1. Kor.3,20. Pán zná marnost lidského myšlení.
10. Č. Ž.139,1. Zná i zkouší smýšlení našeho nitra.
11. P. Ž.139,2. Zná naše smýšlení již zdaleka.
12. S. Mat.9,4. Ježíš znal myšlení lidí kolem sebe.

Z.s.19,58

Úkol 2. - 12.července 1958.

Boží péče o stvoření.

Stlatý verš: Job 36,22.

.. Co se zjevuje v celém přírodním dění? Job 36,26-33.

V přírodě vidíme stálou Boží péči a stále nové tvoření.

Pán Bůh nestvořil svět tak, jako by natáhl hodiny a nechal je samy jít, ale pečuje o své tvorstvo stále. (Jer. 10,12.13; Job 26,7-14; Sk.14,17.)

. O čem svědčí pravidelnost přírodních zákonů? Ž.147,7-20.

Přírodní zákony svědčí o kontrolující a svrchované moci Stvořitelově. Písmo praví, že co se této země týká, dílo stvoření bylo dokonáno: 'Ačkoli dokonána jsou díla od ustanovení světa.' Ale moc Boží se zjevuje ještě v udržování stvoření. Tepny bijí a dech za dechem jde nikoli

přirozenou silou, která byla jednou uvedena v pohyb, ale každé vdechnutí a každý úder srdce jest jen důkazem péče toho, v němž žijeme, hýbeme se i trváme. Od nejmenšího hmyzu až do člověka je všecko živoucí denně závislé na Boží prozřetelnosti.

Ruka, která všecky světy ve vesmíru udržuje v pořádku a v ustavičné činnosti, byla pro nás na kříži probodena. Když hledíme k Boží péči o všecko stvoření, má člověk dost příčin těšiti se myšlenkou: 'Bůh je nepochopitelně veliký, nevystižitelně moudrý, nepohnutě spravedlivý a pravdivý; jsem-li v jeho ruce, jest vše dobré.' EGW

3. Jaká památka nám má stále připomínat Boží stvořitelský čin a moc? 2.N.20,8-11.

Den odpočinku jest první památka na světě. Byl učiněn proto, aby připomínal veliké dílo stvoření. Můžeme na to pohlížet jako na přednost, že každý týden můžeme jeden den věnovat připomínce na předivnou moc, moudrost a lásku Boží. Na památku vyjití Izraele z Egypta ustanovil Pán slavnost fáze, neboli přesnice. 2.M.12,14.

Také po přejití Jordánu musili na Boží rozkaz postavit dvanáct kamenů na památku, že se vody rozdělily. (Joz.4,7. Podobně i křest jest památkou, připomínající pohřbení a vzkříšení Spasitele, zatím co ohláb a víno znovu připomínají ukřižování jeho těla a prolití jeho krve. Když hledíme k tomu, že Pán na všechno ustanovil památku, bylo by jistě podivné, kdyby stvoření bylo z památky vyřazeno. To se však nestalo. David mohl proto říci: "Památku způsobil předivnými skutky svými." Ž.111,4.

Jelikož Kristus při stvoření sám uváděl ve skutek myšlenky svého Otce, odpočinul s ním také dne sedmého. Je to tedy rovněž dan jeho odpočinutí.

4. O čem svědčí zázraky?

O svrchovanosti Boží i nad přírodními zákony.

5. Jak zázračně zasahoval Bůh, aby vykoupil svůj lid? Iz.51,1; 2.M.14,16; Joz.3,5-17; 2.M.16,4-35; 4.M.11,6; 18,23.31.

Před zraky lidu izraelského v době jeho putování pouští, 2500 let po stvoření světa, činil Pán po 40 let každý týden 3 divy (dvojnásobné množství many v den šestý; den sedmý bez padání many a zachování pokrmu, uschovaného na den sedmý), tedy dohromady přes 6000 divů, aby zjevně

označil den sobotní. Tím tedy Pán Ježíš sám, jako vůdce Izraele, označil 2080 krát sobotu jako sedmý den určený k odpočínutí. V žádném jiném případě neusiloval Pán tolik, aby lidé, pokud jde o jeho vůli, byli bez výmluvy.

Jak zázračně zasahoval Bůh i do života jednotlivců?

a) V životě Eliášově. 1.Král.17,1-4; 9-16; 18,32-39.

b) V působení Elizeově. 2.Král.4,5; 7,1.2.17-20.

c) V životě Ezechiášově. Iz.38.

Jaké skutky činil Pán Ježíš? Jan 6,1-11; Jan 6,43.44.

Co mělo být také znamením jeho učedníků? Mat.10,8; Mar.16,17.18; Jan 14,12.

Jaká moc provázela učedníky? Luk.10,17; Sk.3,1-10; 4,30; 5,12.15.16; 9,36.43; 19,11.12; 12,6-17.

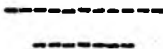
Mohou být i falešné zázraky? Mat.24,24.

Jak je možné rozeznat pravé zázraky od falešných?

a) Pravý zázrak Bůh nepůsobí jen pro zvědavost.

b) Nečiní ho tam, kde je možné obejít se bez něho.

c) Bůh je činí, jen když slouží k oslavení jeho jména.

Ústení bible: Přísł.16 - Kaz.12.

Myšlenky jsou základem skutků.

13. N. Mat. 15,19. Zlé činy svědčí o tom, co bylo v srdci.

14. P. Př. 12,5. Zdravé myšlení-znak spravedlivého žití.

15. Ú. Př. 23,7. Vystihujte pravé lidské smýšlení.

16. S. 2.Tim. 3,8. Porušené myšlení vede ke zlým činům.

17. Č. Řím.8,7. Tělesné smýšlení staví člověka proti Bohu.

18. P. Ž.119,59. David smýšlel i jednal podle rady B.

19. S. Př. 24,9. Již pouhé zlé myšlení je hříchem.

Z.s. 19,52

Člověk jako spolupracovník Boží.

Zlatý verš: Malachiáš 2,15.

1. Jakou podobu měl člověk na počátku? 1.K.1,26.
2. Za jakým účelem byl stvořen? 1.K.1,26.
3. Proč nestvořil Bůh všechny lidi najednou? Mal.2,15; Sk.17,26-28.
4. Jaké prostředí připravil Bůh pro člověka a pro jakou práci ho určil? 1.K.2,8-15.
5. Proč nestvořil Bůh ráj na celé zemi?

Ráj to byla zahrada, která potřebovala lidskou práci a pěstování. Bylo třeba lidského důmyslu a lidské práce, aby se růst v plodné a požehnané půdě usměrňoval, aby se ráj překotným růstem nezměnil v les nebo džungli. Proto Hospodin štípil takový kus zahrady, který by člověk se svou vzrůstající a množící se rodinou stačil obdělávat. Se vzrůstem rodiny měl "podmanit zemi", totiž obdělávat ji podle vzoru, který mu dal Pán Bůh v ráji.

6. Jakou první úlohu dal Stvořitel člověku? 1.M.2,19.20.
Byl to první projev Adamova panování na zemi.
7. Co padlo na celý svět s Adamovým hříchem? 1.M.3,17-19; Řím 8,19-22.
8. Jakým výchovným prostředkem měla být člověku práce?

Člověk měl napravit zkázu, kterou hříchem způsobil. Práce mu nebyla trestem. Měl pouze zhoršené podmínky, které způsobily, že pracoval v potu tváře. Boj s plevelem a překážkami, které se člověku staví do cesty, mu připomíná jeho pád. V boji má rozvíjet své síly a přemáhat zlo, svůj sklon k požívačnosti a hříšné lenosti.

"Obyvatelům Edenu byla svěřena zahrada, aby ji obdělávali a ostříhali. Jejich zaměstnání nebylo unavující, nýbrž příjemné a posilující. Bůh určil práci pro blaho člověka, aby nad prací přemýšlel, aby jeho tělo prací sílilo a aby se jeho schopnosti rozvíjely. V duchovní a tělesné činnosti nalézal Adam největší rozkoš svého života. A když pro svou neposlušnost byl vyhnán z krásného domova a nucen zápasit s pádou o denní ohláb, i tato práce - třebaže

rozdílná od krásného zaměstnání v ráji - mu byla zdrojem štěstí a ochranou před pokušením." EGW
Může člověk prací vše napravit? Ž.49,8-10; Řím 3,23; 8,23.
Co tedy člověk potřebuje? Řím.3,24-28.
Kdo jediný toto vykoupení způsobil? Iz.63,1-5; Sk.4,12; Zj. 5,1-14.

Nikdo z lidí ani z andělů nemohl toto dílo vykonat.
K čemu nás Pán chce však použít? Luk.14,17; Zj.22,17.
K hlásání, že je hotovo a připraveno všechno. Sta, ba tisíce těch, kteří slyšeli spasitelné poselství, stojí nečinně na trhu, zatím co by se mohli nějakým způsobem prakticky uplatnit ve službě. Kristus jim praví: "Proč tu stojíte celý den zahálejíce?" a vyzývá je: "Jděte i vy na vinici a což by bylo spravedlivého, vezmete." Proč není více křesťanů poslušno této výzvy? Poněvadž se vymlouvají na to, že nejsou v kazatelském úřadě. Nepochopili, že mimo práci tohoto úřadu je ještě ohromné dílo, které mohou a mají dokončit právě tisíce posvěcených laických pracovníků. Bůh čekal již dlouho na to, až celou církev pronikne duchem služby, kdy každý člen bude moci působit pro něho podle svých schopností. Kdyby se členové církve chopili svěřeného díla a pracovali v potřebných polích doma i v zahraničí a splnili tak příkaz evangelia, pak by byl celý svět záhy varován a Pán Ježíš by se mohl již brzo navrátit v moci a slávě na tuto zemi.

Čtení bible: Pís.Šal.1 - Iz.19.

Tajemství smýšlení Kristova.

- srvenec 20. N. 2.Kor.10,5. Musíme být pány svých myšlenek.
21. P. Gal.6,3. Neklamejme se domýšlivostí o sobě.
22. Ú. 1.Kor.13,5. Láska oproštuje i od zlých úmyslů.
23. S. Ž.139,17. Božích myšlenek si budeme nanejvýš vážít.
24. Č. Iz.55,7. Naše mysl bude vzdálena nepravosti.
25. P. Řím.14,5. Každý z nás má mít určitou vnitřní jistotu.
26. S. Ž.139,23. Buďme šťastni, řídí-li Bůh naše myšlení.

Z.s. 19,44

Selhání člověka.

Zlatý verš: Řím.7,24.25a.

1. Jak byl člověk oloupen o své postavení na zemi? 1.M.3.kap.
2. Jakou nešťastnou volbu učinil?
Dostal se do poroby svému nepříteli, pod jeho vedení a místo větší svobody dostal se do otroctví.
3. Jak se záhy projevoval úpadek lidského pokolení? Řím.1,21-2
1.M.4,16.23.
4. Jakého stupně dosáhla zkaženost lidská? 1.M.6,5.
5. Co Bůh učinil, aby zastavil překotný vrst bezbožnosti. 1.M.
6,5-7.
6. Jaké opatření učinil Bůh, aby úplně navyhnulo lidské pokolení? 1.M.6,8.11-22.
7. Jak se opět po potopě rozmnožilo lidské pokolení? 1.M.10.kap.
8. Které tři základní rasy rozlišujeme od potopy?
  - a) Semité. Jsou to Židé, Arabové a Habešané. Ze starých národů ještě hlavně Asyřané a Babylóňané.
  - b) Chamité. Ze starých národů vynikali hlavně Egyptané, a patří k nim asijské a afričtí národové. Nejstarší forma chamitského nářečí, akadština, je příbuzná čínskému jazyku. K této rodině patří turánská nářečí, turečtina, tatarština a černošské jazyky.
  - c) Jafetité tvoří hlavně indoevropskou rasu. Patří k nim obyvatelé Evropy, Persie a Indie.
9. Jak se lidé protivili Bohu i po potopě? 1.M.11.kap.
10. Kterou rodinu a národ vyvolil Bůh, aby byla jeho svědkem a uchovala pravé poznání Boží na světě? Iz.43,10.
11. Jak se tato rodina zpronevěřila své úloze? Jer.7,1-28.
12. Jak trestal Bůh lid izraelský? Am. 3,1.2; 2,13.
13. Proč mu však neučinil konec? Mal.3,6; 3.M.26,44.
14. O čem svědčí celá tato lidská historie?
  - a) Člověk je zaprodán hříchu, marnému obcování a smrti. Řím.6,20; 5,12; Iz.52,3; 1.Petra 1,18; Řím.6,23.
  - b) Člověk sám sobě ani nikomu jinému nemůže pomoci. Ž.49,6-10; 89,49.
  - c) Člověk potřebuje vykoupení, které Bůh poslal v Kristu Ježíši, jinak je ztracen. Ž.111,9; 130,7.8; Řím.7,24.25.

i. Neselhávají i dnes věřící?

"Božím plánem bylo, aby k němu byli lidé přitahováni zjevním jeho povahy skrze Izraele. Poznání evangelia mělo se dostat celému světu. Naučení, které plynulo z obětní služby, mělo vyvýšit Krista nad všechny národy, a ti, kteří by byli naň pohlédli, měli žít. Všichni, kteří se jako Ráb a Rut odvrátili od modlářství, aby uctívali pravého Boha, měli se připojit k jeho vyvolanému lidu.

Dnes církev Boží plní poslání Izraele." EGW

V jedné indické vesnici vyprávěl biblický kolportér o Kristově narození a předčítal některá místa z bible. Jedem vesničan se ho tázal, ve který významný den se Syn Boží narodil. Kolportér mu objasnil, že od oné události uplynulo téměř 2000 let. "Proč potřebovala tato zvěst tak dlouhý čas, než se dostala až k nám? Kdo skrýval po všechna ta léta tuto knihu?" zvolal ohromený vesničan.

Čtení bible: Iz.20 - 44 kap.

Rozvoj našeho myšlení.

- uvence 27. N. 2.Tim.2,15. Slovo Boží máme podávat náležitě.
28. P. Job 37,14. Uvažujme o Boží činnosti v dívech přírody.
29. Ú. Ž.1,2. Současně máme přemýšlet i o Božím zákoně.
30. S. Kol.2,8. Učení podle "Živlů světa" ochromuje.
31. Č. Jan 14,26 Pravý duchovní pokrok je v daru Ducha Sv.
pen 1. P. Tit.2,7. Myšlení věřících má být ucelené a opravdové.
2. S. Iz.26,3. Ve spolehnutí na Boha je záruka rozvoje.

Z.s. 19,34

Plán vykoupení.

Zlatý verš: Iz.52,3.

1. Jaký plán učinil Bůh pro vykoupení člověka? Zach.6,12,13; Iz.52,3.

"Příběh betlémský je námět nevyčerpatelný. V něm jsou skryty hlubokosti bohatství i moudrosti i umění Božího. Při Spasitelově oběti obdivujeme výměnu trůnu nebes za jesle a společenství uctívajících andělů za zvířata v chlévě. Lidská hrdost a domýšlivost stojí pokárána v jeho přítomnosti. Avšak toto byl teprve začátek jeho předivné blahosklonnosti. Pro Syna Božího by to bylo velké pokoření, kdyby vzal na sebe lidskou přirozenost, dokud Adam stál ještě ve své nevinosti v ráji. Ale Ježíš přijal člověčenství, když plémě lidské bylo oslabováno 4000 let hříchem. Jako každé dítě Adamovo přijal důsledky velkého zákona dědičnosti. Jaké tyto důsledky byly, je ukázáno v dějinách jeho pozemských předků. On přišel, aby sdílel naše soužení a pokušení a aby nám dal příklad bezhříšného života." EGV

2. Z čeho nás Syn Boží vykoupil? Gal.3,13; Oz.13,14.

- a) Ze zlořečenství zákona.
- b) Z otroctví lidem.
- c) Z panství smrti. (Řím.6,23.)

3. Jak nás Kristus osvobodil?

- a) Opuštěním hříchů. Ef.1,7.
- b) Připočtením své spravedlnosti. Řím.3,24; 5,18.
- c) Vysvobozením od služby a moci hříchu. 1.Petra 1,18; Řím.6,22.
- d) Vysvobozením od bázně smrti. Žid.2,15.

4. Za jakým účelem nás vykoupil?

- a) Aby v nás znovu vytvořil svůj obraz. 1.Kor.15,48; Řím 8,29; Fil.3,21.
- b) Abychom mu opět sloužili. Luk.1,68,74; Zj.22,3.
- c) Aby nám vrátil ztracené dědictví. Ef.1,14; Řím 8,17.
- d) Aby nám dal dar nesmrtelnosti. 1.Jan.5,11,12.

5. Jest toto vykoupení pro všechny lidi? Iz.65,1,2; 2.Kor. 5,16-21.

Boží umysl spasit lidi skrze smrt Kristovu zahrnuje všechny lidi a tudíž, když někdo přesto zahyne, stane se tak nikoliv proto, že by byl vyloučen z Božího opatření spasení, nýbrž proto, že odmítl nabízené spasení.

6. Kdy bude toto vykoupení dokonáno? Žid.2,8b; 1.Petra 1,5.

4č naše spasení jest hotovo, přece ještě není zjeveno. Nepřítel našich duší zde ještě provádí svou moc, ačkoliv ví, že má času namále a proto "nyní ještě nevidíme, že by jemu, Synu Božímu, bylo poddáno všecko". Zatím z milosti Boží za všechny okusil smrti, ale brzy bude i ta země vysvobozena od panství knížete tohoto světa a bude řečeno: "Učiněna jsou království světa Pána našeho a Krista jeho."

7. Jakou záruku vykoupení nám Pán Bůh dává? Ef.1,14; 4,30; Řím.8,11.9.

8. Co toto naše vykoupení stálo? 1.Petra 1,18.19; Kat.20,28; 2.Kor.8,9.

"Jakou to látkou k přemýšlení jest obět, již Kristus učinil pro ztracené hříšníky. On pak raněn jest pro přestoupení naše, potřen pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj jest vložena a zsinalostí jeho lékařství nám způsobeno. Jak oceníme požehnání nám takto přiblížená na dosah? Mohl Ježíš více trpět? Mohl nás získati větších požehnáni? Neroztaví to i to nejtvrďší srdce, když pomyslíme, že pro naši záchranu opustil blaho a slávu nebes, strpěl chudobu a pohanění, kruté soužení a hroznou smrt? Neotevřeli by nám svou smrtí a svým vzkříšením dveře naděje, nebyli bychom znali nic jiného, než hrůzy temnoty a bídu zoufalství. Ve svém přítomném stavu nemůžeme ani zhodnotit, z jakých hlubin jsme byli vyproštěni. Nemůžeme změřit, jak mnohem hlubší by bylo naše trápení, jak mnohem větší naše hoře, kdyby nás Ježíš nebyl objal svými lidskými rameny lásky a nepozvedl.

Svým lidstvím získal Kristus lidstvo; svým božstvím vzdal hold trůnu Božímu. Jako Syn člověka dal nám příklad poslušnosti; jak Syn Boží dal nám moc k poslušnosti." EGW

Čtení bible: Iz.45 - Jer.3.

Odolávejme pocitům úzkosti!

- Srpen 3. N. Ž.56,4. Pevná důvěra v Boha je zbraní proti bázní.
4. P. Žid.13,6. Bude-li Bůh naší silou, nebudeme se báti člověka.
5. Ů. Přfal.3,25.26. Je-li naší oporou Bůh, budeme vždy klidní.
6. S. 1.J.4,18. Láskou k Bohu i k člověku jsme obrněni proti bázní.
7. Č. Iz.41,10. Bůh nám dal dostatek zaslíbení o své pomoci.
8. P. Ž.119,165. Budeme-li Boha poslušni, dá nám svůj mír.
9. S. 2.K.14,13. Počítejme vždy s Boží mocí!
Z.a.19,23.

Úkol 6. - 9.srpna 1958.

Fodíl člověka na službě evangelia.

Zlatý verš: Jan 17,18.

1. Kdo vydobyl spasení pro člověka? Sk.4,12.
"V Něm". V Kristu, v tom jednorozeném Synu Božím máme vykoupení. On nás vykoupil tím, že za nás obětoval svůj život na kříži. Kromě Syna Božího nikdo nemohl dokonat naše vykoupení, neboť pouze jednorozený Syn, který byl v lůně Otce, mohl nám je zjevit. Toliko ten, který sám znal výšku i hloubku lásky Boží, mohl zvěstovat světu takovou lásku. Přenesmírná oběť, kterou Kristus přinesl za padlé lidstvo, byla vyjádřením lásky nebezpečného Otce k padlému pokolení.
2. Stačí toto vykoupení pro všechny lidi? Jan 3,16; Sk.10,43.
3. Proč tedy nebudou všichni lidé spaseni? Jan 3,17.18.36; Mar. 16,16.
4. Proč neuvěří všichni lidé? Řím.10,11-17.
  - a) Někteří neslyšeli pozvání Boží.
  - b) Někteří neuposlechli.
5. Jaké opatření učinil Pán, aby se lidé dověděli o jeho milosti

vé nabídkou? Mat.28,19,20; Mar. 16,15; Jan 17,18.

"Nechť se tedy následovníci Kristovi nedomnívají, že se ztraceným světem nemají nic společného. V očích Kristových nejsou nic jiného než nitkou ve velikém tkanivu lidstva, které je společenstvím hříšníků i svatých.

Kdo je dítkem Božím, může se pokládat za pouto mezi nebem a zemí k spasení světa. Zajedno s Kristem i s jeho úmyslem o spasení, měl by vyjít, aby hledal a spasil, což bylo zahynulo... Shledáváme se s nimi všude, kde lidé potřebují útěchy: u lůžka nemocného, i v nejchudší chatrči, nebo na živé ulici velkoměsta." EGW

6. Proč je zvěstování evangelia svěřeno pouze člověku? Žid.2,16; Sk.1,8.

Jen ztracený a vykoupený hříšník může být svědkem Boží milosti. Ef.3,8; 1.Tim.1,12-16.

"Vykoupeným bude dáno pohledět na to, co milost Boží může učinit z hříšníků. Ze všech stvořených bytostí poznali jen vykoupení skutečný boj s hříchem z vlastní zkušenosti; pracovali s Kristem a s ním také trpěli. Ani andělům to nebylo dáno. Nemají-li již vykoupení vydat svědectví z plného poznání jako o něčem, co má cenu i pro nepadlé bytosti?"

EGW

7. Kdo je nám zde vzorem? Sk.10,38; Jan 17,16.

"Kristus ve své službě neustával. Neměl určenou pracovní dobu. Všechn svůj čas, své srdce, svou duši i sílu věnoval práci pro blaho lidstva. Ve dne pracoval do umdlení a noc strávil někdy v modlitbě o milost a vytrvalost k veliké práci... Svým spolupracovníkům mohl říci: Příklad svůj dal jsem vám, abyste, jakož jsem já učinil vám, i vy činili." EGW

8. Jakým způsobem máme pracovat pro Pána? 1.Petra 4,10; 1.Kor.3,5-9; Mar.13,34.

Pán nám dal různé dary, a proto nám svěřil i různou práci. Někomu veřejnou, jinému tichou, někomu štěpování a rozšiřování, jinému zalévání a sklízení, jednomu kázání, druhému tiché svědectví v rodině, aby beze slova získání byli.

1.Petr.3,1.2. Ale žádá od nás, abychom věrně vykonali to, co nám přikázal. 1.Kor.4,1.2.

9. Co má být naší hlavní pohnutkou? 2.Kor.5,14; Řím.5,5; 1.J,4,18.

"Nesálek na tom, jak vysoké je postavení člověka. Není-li jeho srdce obdařeno láskou k Bohu a bližním, není učedníkem Kristovým... I kdyby rozdal všechn svůj majetek chudým, nezíská si přízně Boží. Ve své horlivosti může podstoupit i mučednickou smrt, nedostává-li se mu však ryzího zlata lásky, bude Bohem pokládán za svedeného nadšence, nebo za otižádostivého pokrytce. Tato láska "nikdy nepřestává". Ona nemůže nikdy ztratit svoji hodnotu, neboť jest známkou nebes. Nadání, vědění a vznešenost bez tohoto nebeského znaku budou bezvýznamné jako měď zvučící a zvonec znějící." EGW

10. Jaké zbraně a nástroje nám Pán dává pro tuto práci? Ef.6,13-18

a) Meč ducha, Slovo Boží. V.17.

b) Pravdu. v.14; 1.Tim.2,4.

c) Víru. v.16.

"Naděje a odvaha jsou podstatné k dokonalé službě Bohu. Jsou ovocem víry. Skleslost mysli je hříšná a neodůvodnitelná. Bůh je schopen a ochoten poskytnout svým služebníkům hojně síly, jíž je jim třeba pro úkoly a zkoušky. Plány nepřátelů jeho díla se mohou zdát dobře založeny a pevně stanoveny; ale Bůh může zvrátit nejmocnější z nich. On tak činí svým způsobem, když vidí, že víra jeho služebníků byla dostatečně zkoušena." EGW

d) Modlitbu. v.18.

"Pokorní pracovníci, kteří se nespolehají na svou vlastní sílu a pilně pracují ve vší prostotě a v neustálé důvěře v Boha, budou se podílet na Kristově radosti. Jejich vytrvalé modlitby přivedou duše ke kříži. Ježíš pohne srdcem lidí a způsobí zázrak obrácení." EGW

e) Službu. Luk.10,9.

"Poselství učedníků bylo totožné s poselstvím Jana Křtitele a Krista samotného. "Přiblížilo se království nebeské!" Měli se vyhnout jakékoli rozepří s lidem o tom, zda byl Ježíš Nazaretský opravdu Mesiášem, ale měli v jeho jménu konat tytéž skutky milosrdenství, jaké činil On." EGW

11. Splňujeme tento úkol?

"Co činíte pro Krista? Jaké oběti podstupujete? Jaká jsou vaše vítězství? Přemožená sobeckost, přesné a radostné plnění všech povinností, spoutaná vášně a ochotná, krotká

poslušnost Kristovy vůle, mají mnohem větší praktickou cenu o tom, že jste jeho učedníky, nežli křečovitá zbožnost a přecitlivělé pobožnostkářství." EGW

Čtení bible: Jer.4-26.kap.

Odvržeme své starosti.

- Srpen 10. N. Luk.8,14. Příkladná péče o život může zmařit víru.
11. P. Luk.10,41-42. Břemena mizí, přiblížíme-li se k Ježíši.
12. Ů. Ž.55,23. Svě břímě můžeme přenést na Hospodina.
13. S. 1.Petr.5,7. Učinite tak, Bohu na vás záleží.
14. Č. Luk.12,28. Má v patrnosti i vaše vezdejší starosti.
15. P. Ž.37,7. Spolehejte na Hospodina.
16. S. Mat.6,33. Starosti mizí, je-li Bohu dána přednost.

Z.s.19.10

Úkol 7. - 16.srpna 1958.

Působení Ducha svatého v díle evangelia.

Zlatý verš: Sk.1,8.

1. Jak veliká úloha byla svěřena apoštolům? Sk.1,8.

2. Cítili se učedníci schopní k této úloze?

"Tyto dny přípravy byly dny vážného zkoumání srdcí. Učedníci cítili svůj duchovní nedostatek a prosili Pána o posázání shůry, které je mělo připravit pro práci k zachraňování duší. Neprosili jen o požehnání pro sebe, ale cítili odpovědnost též za duševní blaho jiných. Poznali, že evangelium musí být přinešeno celému světu, proto žádali pro sebe moc, kterou jim Ježíš zaslíbil." EGW

3. Jaké zaslíbení jim Pán dal, než odešel? Luk.24,49.

4. K čemu je vedlo vědomí jejich nedostatečnosti? Sk.1,13.14.

"Po Ježíšově nanebevstoupení vrátili se učedníci zpět do Jerusalema. Lidé se domnívali, že v jejich obličejích se bude zračit starost, zmátek a sklíčenost; ale místo

toho svědčili o radosti a vítězství. Viděli zmrtvýchvsta-
lého Spasitele a v jejich uších vždy znovu zaznívalo za-
slíbení, jež obdrželi při loučení." EGW

"V hluboké pokoře a opravdové lítosti čekali učedníci
na splnění zaslíbení... Zanechali veškerých rozdílů v ná-
zorech, vši touhy po nadvládě a tak byli úzce spjati
v křesťanském společenství." EGW

5. Jaké mohutné svědectví vydávali učedníci po seslání Ducha
svatého? Sk.2,4.12.37; 4,31-33.

"Kristovo nanebevstoupení bylo znamením, že jeho následov-
níci obdrží zaslíbené požehnání, ale dříve než započali
své dílo, musili na něho čekat. Když Kristus vstoupil do
nebeských bran, přijal za uctívání andělů trůn. Když byl
ukončen slavnostní obřad jeho zasednutí, sestoupil Duch
svatý v hojné míře na učedníky a Kristus byl skutečně pro-
měněn v jasnost, kterou měl u Otce od věčnosti. Vylití Du-
cha svatého o Letnicích bylo sdělením nebes, že Spasitel
slavnostně zasedl na trůn. Podle svého zaslíbení seslal
s nebe Ducha svatého jako znamení, že jako kněz a král
přijal veškerou moc na nebi a na zemi a že je pomazaným
nad svým lidem." EGW

6. Jaký úspěch mělo letniční kázání ap.Petra? Sk.2,37-43.

7. Jak mocně pokračovalo kázání ap.Petra? Sk.4,4; 5,12-16.

"Radostná zvěst o zmrtvýchvstání Spasitele byla nesena
do nejdálnějších končin světa a zatím co učedníci zvěsto-
vali poselství vysvobozující milosti, poddávala se srdce
moci poselství. Obrácení se přidávali k oírkví. Pobloudil-
lí se znovu obraceli. Hříšníci se spojovali s věřícími,
aby společně hledali drahocennou perlu. Někteří z nejza-
tvrzelejších protivníků evangelia se stali jeho obhájci...
Každý křesťan viděl ve svém bratru projev Boží lásky a
dobroty. Věřící usilovali sjevit povahu Kristovu a půso-
bili pro rozšíření jeho království." EGW

8. Pod jakým vedením byla oírkev? Sk.13,2; 15,28; 16,6.7.

9. Jaké veliké dílo vykonal Duch svatý skrze ap.Pavla a jeho
spolupracovníky? Řím.15,16-24.

V jedné generaci bylo rozšířeno evangelium po celém tehdy
známém a přístupném světě, zejména po celé římské říši.
Ap.Pavel "neměl místa v těch krajinách" a činil další plá-
ny k dosažení nejbudálnějších krajin.

10. Jaký podobný veliký úkol byl svěřen nám? Zj.14,6.7.

11. Jaké zaslíbení dal Pán i nám, abychom mohli vykonat toto dílo? Joel 2,23; Oz.6,3; Jak.5,7; Sk.2,17.18.

"Jako deště přispívají k dozrání pšenice i kroužku a způsobí, že se mezi nimi plně projeví rozdíl, tak i působení Ducha svatého přispěje k plné zralosti spravedlnosti na jedné straně a k zjevení bezbožnosti na straně druhé. Obojí dozrává v době, kdy budou sežaty srpy; jedno pro obilnici Boží a druhé pro oheň a lis hněvu Božího. Srpy jsou ostré, takže jejich řez bude čistý a nezanechá páěrky.

Ještě dříve než se dostaví na zemi Boží soudy, nastane mezi lidem Páně takové oživení prosté zbožnosti, jaké nebylo zaznamenáno od dob apoštolských. Bůh sešle na své dítky svého Ducha a svoji moc." EGW

12. Jaký příklad si musíme vzít od učedníků Páně po odchodu Spasitele?

Ačkoli měli zaslíbení, že Pán jim sešle Ducha svatého, jako zaslíbení Otcovo, přece nepokládali modlitbu o seslání Ducha svatého za zbytečnou. Naopak, deset dní mezi odchodem Spasitele a sesláním Ducha svatého strávili na modlitbách. Byla to nejvhodnější příprava pro přijetí Ducha svatého. Odložili všechnu nejednotnost, všechno sebepovyšování, byli připraveni jako prázdné, ale čisté nádoby pro přijetí největšího nebeského daru. Totéž musíme činit i my, chceme-li zakusit pozdní déšť Ducha svatého s jeho svatostí a mocí.

"Žádný sbor nemůže vzrůstat ve svatosti, nesnaží-li se jeho členové horlivě o nalezení pravdy jako o skrytý poklad." EGW

13. Jak nás k tomu vybízí Slovo Boží? Zach.10,1.

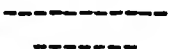
"Je-li déšť Božího vlivu zdrojem síly, proč více nežizníme po daru Ducha svatého? Proč není předmětem našich hovorů, modliteb a kázání? Pán je ochoten dát Ducha svatého těm, kteří mu slouží, mnohem více, než jsou rodiče ochotni dát dobré dary svým dětem. Každý pracovník by měl Boha prosit o denní křest Duchem svatým. Křesťanští pracovníci by se měli shromažďovat ve skupinách, aby prosili o zvláštní pomoc, o nebeskou moudrost k rozvážnému pláno-

vání a jednání. Zvláště by měli Boha prosit o to, aby své vyvolené zástupce v misijních polích vybavil bohatou mocí Ducha svatého." EGW

14. Proč i my potřebujeme modlitební a duchovní přípravy, dříve než obdržíme plnost tohoto daru?

Duch svatý není nějaká věc, užitečná věc, kterou bychom mohli potřebovat, abychom konali dílo evangelia. Duch svatý jest Pán, svrchovaný Bůh, třetí božská osoba, který nás chce ovládnout a použít. A tak, když se modlíme o Ducha svatého, mějme toto na paměti, že potřebujeme nejen jeho dary, ale Její, jako svého Pána a Vládce, který chce skrze nás působit.

15. Jak se pokoušel nepřítel napodobit dílo Ducha svatého?
Sk.16,17.18; 19,13-16.

Čtení bible: Jeremiáš 27 - 48.

Přijde-li soužení.

- Srpen 17. N. Ž.9,10. Jediné útočiště v době tísně-Hospodin.
18. P. Ž.138,7. Zastiňuje nás svou mocnou pravicí.
19. Ú. Ž.27,5. V zlý den zasáhne v náš prospěch.
20. S. 2.Sam.22,7. Doba úzkostí je dobou, kdy Bůh vyslychá.
21. Č. Iz.66,13. On nejen ochraňuje, ale i těší.
22. P. Mat.5,4. Běhoslaví lkající a zaslubuje jim útěchu.
23. S. Fil.4,7. Boží pokoj ohraní srdce i mysl.
Z.s.18,57.

Úkol 8. - 23.srpna 1958.

Služba andělů v díle evangelia.

Zlatý verš: Žid.1,14.

1. Kdo má zájem o spasení člověka? 1.Petra 1,12.

2. Proč nejsou andělé přímo hlasateli evangelia?

Evangelium se má šířit svědectvím vykoupených. (Sk.1,8.)

Andělé, kteří nezhřešili, nezakusili potřebu vykoupení

a nemohou být svědky ze své zkušenosti. Pro padlé anděly nebyla dána možnost vykoupení.

3. Jakou však účast mají andělé na díle vykoupení? Žid.1,14; Ž.103,20.21; 91,11.

Bývají posíláni k ochraně věřících a k vyřizování zvláštních poselství Božích. Odstraňují překážky poslánm Božím a vysvobozují je. (Dan.6,22). Bůh rovněž užívá andělů ke službě, aby vykonávali jeho rozkazy. Andělé jsou služebníky na rozdíl od Krista, který je Synem.

"Potřebujeme mnohem lépe poznat poslání andělů. Máme být dobře pamětliví, že každé opravdové Boží dítko je provázeno spoluprací nebeských bytostí. Neviditelné sbory světla a moci přispívají na pomoc pokorným a milovaným bytostem, které věří v Boží zaslíbení a prosí o jejich splnění.

Andělé, určení ke službě dítkám Božím, mají v každé době přístup do Boží přítomnosti." EGW

4. Uveď některé příklady přímého zásahu andělů v době patriarchů! 1.M.19,1.10.15.16; 32,1; 2.M.33,2.3; 23,20.21.
5. Kdo se ukázal Jozuovi před pádem Jericha? Joz.5,13-15.
6. Kterým mužům se ještě ukázal anděl Hospodinův a s jakým posláním? Soud.6,12-21; 13,3-20; 1.Par.21,16.
7. Jakou mocí se vyznačují andělé? Ž.103, 20; 8,6.

"Andělé jsou řádem duchovních bytostí a jsou mohutní ve vědění i v moci. V Písmě se praví, že andělé vědí, "což se kolo děje na zemi." (2.Sam.14,20.) Jsou mocní v síle a jejich moc přesahuje lidské chápání. (Ž.103,20; 2.Král. 19,35.) Přesto i malé dítky jsou v jejich péči. (Mat.18,10.) Fečují o lidi a zaznamenávají jejich slova i skutky. (Ž.91,11; Kaz.5,5.6.)

Nebeské bytosti se ucházejí o srdce lidí; a láskou a neúnávností pečují a bdí nad dušemi, jež padly a postrádají svatosti. Do tohoto temného světa vnášejí světlo z nebeských oblastí. Tiše a trpělivě působí na lidského ducha, aby vešel ve spojení s Ježíšem, jež je užší a bližší než to, jež sami poznali ve své nepřerušené věrnosti k němu."

"Dosud je člověk nižší než andělé. V moci a moudrosti, ve schopnosti pohybu, stavbou těla i svými vlastnostmi a možnostmi jsou andělé mnohem vyšší než člověk. Záhy však nadejde čas, kdy nebudeme na nižším stupni než oni." EGW

8. Který význačný anděl byl poslán k Zachariášovi a k panně Marii, aby oznámil narození Jana Křtitele a narození Spasitele? Luk.1,11-13; v.18.19.26-48.
9. Kdo oznámil pastýřům radostnou novinu o narození Páně? Luk.2,9-14.
- "Země a nebe nejsou dnes od sebe více vzdáleny, nežli tenkrát, když pastýři naslouchali zpěvu andělů. Lidstvo je i dnes předmětem starostlivosti Boží, jako tenkrát, když se obyčejní lidé, prostého povolání, setkali o půlnoci s anděly, a hovořili s nebeskými posly ve vinicích a polích. Nám, v běžných cestách života, může být nebe velmi blízko. Andělé ze svrchních oblastí chtějí sledovat kročeje těch, kteří přicházejí k Bohu a jdou pak podle jeho vůle." EGW
10. Jaké spojení udržoval Ježíš s nebesy? Mat.4,11; Jan 1,52; Luk.22,43.
11. Jak se andělé zjevovali učedníkům? Sk.1,10.11; 5,19.20; 12,7-11; 27,23-26.
12. S jakým poselstvím byl poslán anděl ke Korneliovi? Sk.10,3-8.
13. Skrze koho mluvil Pán k Filipovi? Sk.8,26.
- "Tak jako kdysi zavedl anděl Filipa k někomu, kdo hledal světlo a byl hotov přijmout evangelium, tak také i dnes řídí andělé kroky pracovníků, kteří dají své jazyky posvětit Duchem svatým, a svá srdce očistit a zušlechtit. Anděl, který byl poslán k Filipovi, by mohl dílo na komorníkovi vykonat sám, ale tak Bůh nepracuje. Jeho plánem je, aby lidé pracovali pro své spolubližní. Věřící každého času plnili povinnost, jež byla svěřena prvním učedníkům." EGW
14. Jaký podíl budou mít andělé na shromáždění věřících? Mat.13,41-43.49.
15. Jak se máme chovat v přítomnosti andělů? Kaz.8,6.7; Mal.3,16.17.
- Šetrně, s úctou, ale nemáme se jim klanět. Zj.22,8.9.
16. Působí andělé i dnes?

Čtení bible: Jeremiáš 49 - Ezechiel 13.

Klid a mír v srdci.

- Srpen 24. N. 1. Petra 3,11. Pokoj ovšem nutno hledat a ucilovat o něj.
25. P. Mar. 9,50. Máme žít v míru se všemi lidmi.
26. Ú. Kol. 3,15. Pokoj Kristův má být pánem našeho srdce.
27. S. Mat. 24,6. Pomůže nám zachovat klid i v těžké době.
28. Č. Řím. 14,19. Sledujme vše, co vede k pokoji a pokroku!
29. P. 2. Petra 3,14. Pán nás má nalézt jako lidi pokoje.
30. S. Ž. 29,11. Hospodin obdařuje pokojem i silou.
Z. s. 18.42.

Úkol 9. - 30. srpna 1958.

Vznešenost služby evangelia.

Zlatý verš: Ef. 3,8.

1. Jak si cenil ap. Pavel svého povolání? Ef. 3,8; Řím. 11,13; 1. Tim. 1,12-16.

2. Proč si je tak cenil?

a) Je to nejvyšší obor. 2. Kor. 3,6-11.

Není vznešenějšího povolání nad zdokonalování v lásce, jež dovede milovat všechny lidi bez rozdílu, které hřích způsobil. Toto povolání je nejvyšší otí muže i ženy, neboť opravdová božská láska nevyžaduje jenom hloubky citů, ale i moci nezdolné vůle: být vždy o krůček blíže ideálu, který nám dal svým životem i svou bezpříkladnou obětavostí a nezaujatostí sám Kristus! Láska, která dovede zapomínat na sebe samu, je nejdražším ze všech darů nebes. Ta teprve nám dává pečet synů a dcer Božích.

b) Již zde obohacuje. Př. 11,30.

Upřímnost a opravdová útrpnost jsou pohnutkami, kterých si Bůh velmi váží... Dílo dobročinnosti jest požehnáno dvojnásobně. Zatím co dárce obšťastňuje jiné, je sám požehnan měrou ještě větší. Milost Kristova rozvíjí v duši takové rysy povahy, které jsou pravým opakem sobectví;

ona rozvíjí ryas, které život zjemní, zušlechťí a obohatí. Skutky milosrdenství, prokázané skrytě, spojují lidská srdce navzájem a zároveň je úžeji přitahují k srdci toho, od něhož každý šlechetný popud vyvěrá. Malé pozornosti, nepatrné skutky lúsky a sebeobětování, které plynou ze života tak tiše, jako vůně květiny, mají nemalý podíl na požehnání a štěstí našeho života. A nakonec se ukáže, že sebezapření pro dobro a blaho druhých, třeba skromné a většinou neuznávané, je v nebesích uznáváno za znamení našeho spojení s králem slávy. On, ač bohatý, stal se chudým, abychom my jeho chudobou zbohatli.

3. Co přináší služba evangelia už zde? 1.Tes.3,9; 2.Tes.2,13; Fil.1,3.

Jeden křesťan řekl: "Pokládám za větší štěstí získat jednu duši pro Krista, než získat horu zlata a stříbra pro sebe."

4. Co bude pramenem radosti i v nebi? 1.Tes.2,19.20.

5. S jakou radostí pohlížel ap.Pavel na své životní dílo a na svoji budoucnost? 2.Tim.4,7.8.

"Pavlův úkol nebyl lehký k splnění. Přinesl mu mnohé námahy, utrpení, odříkání a nakonec smrt. O jeho chování v těchto zkouškách čteme: Uprostřed ustavičné bouře odporu, křiku nepřátel a odpadávání přátel, pozbyl neochvějný apoštol téměř zmužilosti. Když však pohlédl zpět na Golgatu, šel s novou horlivostí, aby šířil známost ukřižovaného. Vkročiv na cestu skropenou krví, nežádal být zbaven boje, dokud by svou zbroj nesložil u nohou svého Spasitele.

Uplynulo téměř 20 století, kdy Pavel jako svědek pro Slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista dal svůj život. Zatím co žádná ruka v následujících pokoleních nenapsala zprávu o posledních chvílích tohoto svatého muže, aspoň pero Duchu svatého zachovalo nám jeho poslední svědectví. Jeho hlas, podobný zvuku polnice, zazníval ve všech dobách. Tisíce svědků Kristových nadchnul svou zmužilostí a probudil tisíce obtížených srdcí." EGW

6. Jakou otázku položil ap.Petr Pánu Ježíši? Mat.19,27.

7. Jaké odpovědi se mu dostalo? v.28.

8. Kdy očekával ap. Petr tuto slávu? 1.Petra 5,1.

9. Je toto zaslíbení i pro nás? v.29.

10. Jaké napomenutí nám proto dává apoštol? 1.Petra 5,2-4.

Čtení bible: Ezechiel 14 - 35 kap.

KRISTUS - kníže pokoje.

- Srpen 31. N. Jan 14,27. Zůstavil svůj pokoj k blahu lidstva.
Září 1. P. 1.Kor.14,33. Bůh není Bohem zmatku,nýbrž Bohem míru.
2. Ú. Ef.2,14. Kristus původcem pokoje mezi lidmi. Nesbytnost modlitby.
3. S. Luk.11,1. Zdaž i nám není modlitba stejně nutná?
4. Č. Luk.21,36. I sám Spasitel zdůrazňuje její význam.
5. P. Jer.29,12.13. Odhodláme-li se k ní sami, bude vyslyšena.
6. S. Luk.18,1. Pán nejlépe znal její význam.
Z.s. 18.27

Úkol 10: - 6. září 1958.

Naše odpovědnost.

Zlatý verš: Luk.8,39.

1. Jak pohlížel ap.Pavel na svoji službu? 1.Kor.9,16.
2. Co mu hrozilo, kdyby byl dílo nevykonal? v.16.b.
3. Jakým způsobem znázornil Pán Ježíš naši odpovědnost?
Mat.25,14-30.

Mnozí lidé se přiznávají ke Kristu, nezabývají se však jeho dílem. Dávají najevo jakousi zbožnost, avšak to jen zvětšuje jejich vinu. Stávají se totiž nástroji satanova klamu a uvádějí tak duše do bezradnosti a zkázy.

Jako příjemci darů Božích jsme také odpovědni za to, jak je použijeme. Podle míry duchovních nebo hmotných požehnání, kterých se nám dostalo, bude rozdílná naše odpovědnost v den posledního soudu. Přece však požehnání Božího se nám dostane vždy k jednomu účelu: Boha jimi utít.

4. Bude Pán žádat počet i z našich opomenutí? Mat.25,41-45.
Nevynechme ani jednu příležitost a prokazujme obtížným a strápeným milosrdenství, něžnou péči a křesťanskou zdvořilost. Nemáme-li k tomu možnost, můžeme mluvit aspoň slova povzbuzení a naděje těm, kteří Boha dosud neznají a jež můžeme nejlépe přivést k němu cestou soucitu a lásky. Těm, kdož vyhledávají příležitost, aby do života jiných

mohli přinášet radost a potěšení, dává Pán přehojné poženání. "A vyleješ-li lačnému duši svou a ztrápenou duši nasytíš-li, vzejde v temnostech světlo tvé a mrákota tvá bude jako poledne. Nebo povede tě Hospodin ustavičně a nasytí i v náramné sucho duši tvou a kosti tvé tukem naplní. I budeš jako zahrada svlažená a jako pramen vod, jehož vody nevysychají."

5. Jak vyslal Pán Ježíš své učedníky? Mat.10,1.7.8.

6. Jaký rozkaz dal Pán Ježíš usdravenému? Mar.5,17-19; Luk.8,39.

Největším přáním každého Božího člověka má být záchrana druhých, zejména pak příbuzných a známých. (Mar.5,19.)

Nejlepší pomoc, již můžeme našim spoluvěřícím poskytnout, záleží v tom, abychom je naučili svědčit o Bohu. (1.Petra 3,15). Sbor je takovou školou, jež skýtá nutné znalosti pro tuto zvláštní práci. Je to škola, která nikdy nemá prázdniny. Máme přece oznámit lidem poslední příležitost k Boží záchraně.

"Nečinnost a náboženství se nesnášejí a většina těžkostí v životě víry mají svoji příčinu v neúčasti na díle Božím. Svaly zeslábnou, je-li tělo nečinné. Tak je to i s křesťanským životem. Chcete-li být silní, musíte být činnými křesťany.

Celé nebe se zájmem hledí na církev, aby se přesvědčilo, co jednotlivý člen církve dělá pro dobro těch, kteří jsou také povoláni, aby vyšli z temnoty." EGW

7. Jaký příklad nám dala žena Samaritánka? Jan 4,28-30.39-42.

"Je-li srdce naplněno láskou, bude oplývat i láskou k bližním; nikoli však proto, že jsou nám příznivě nakloněni, nýbrž proto, že láska se stane zásadou smýšlení i jednání. Láska uzpůsobuje charakter, ovládá pohnutky, potlačuje nepřátelství a povznáší hnutí mysli... Ona jediné nás může učinit solí země." EGW

8. Jak byli získáni první učedníci? Jan 1,37.42.44-47.

9. Jaké určení máme? Jan 15,16; Sk.1,8; Jan 12,27.28.

Bůh může použít každého posvěceného daru a zaslíbil odměnit věrné splnění povinností. Rozhodněme se tudíž, že budeme činně působit pro Ježíše a že v díle záchrany lidských duší neustaneme! Snad mnohá naše modlitba za naše milé nebyla vyslyšena. Nadejte se však odradit a věřte ne-

ochvějně Božím zaslíbením! Všude se dějí divy. Modlete se, pracujte, věřte!

Podmínkami, které jsou spojeny s naším povoláním jakožto šafářů, máme povinnost nejen k Bohu, nýbrž i lidem. Každá lidská bytost má za své všechny dary života děkovat nekonečné lásce Spasitelově. Pokrm, oděv, přístřeší, tělo, duše a duch je vykoupeno jeho krví. Vděčností a sloužením spojil nás Kristus s ostatními lidmi." EGW

Bůh si přeje, abychom nesli ovoce. Nečiníme-li tak, zůstává nadále laskavým a trpělivým - čeká. (Luk.13,6-9.) Od Boha bude však nakonec odloučen ten člověk, který setrvává nadále v odhodlaném odporu a zavrhuje tak milost jemu nabízenou.

10. Jaké zmocnění k tomu potřebujeme? Sk.1,8.13.14.

Čtení bible: Ezechiel 36 - Daniel 9.kap.

Kdy modlitby nejsou vyslyšeny.

- Září 7. N. Jak.4,3. Prosíme-li neoprávněně, se špatným úmyslem.
8. P. Jan 9,31. Je-li v našich srdcích hřích.
9. Ú. Mat.21,22. Nebudou účinné bez plné víry v Boží moc.
10. S. 2.Kor.12,8.9. Bůh tím sleduje s námi zvláštní úmysl.
11. Č. 1.J.5,14. Neprosili jsme ve shodě s vůlí Boží.
12. P. Ef.6,18. Snad postrádaly bedlivosti a vytrvalosti.
13. S. Př.28,9. Nedbáme-li Božího zákona, jsou přímo zlem.
Z.s. 18.12.

Úkol 11. - 13.září 1958.

Obdarování Ducha.

Zlatý verš: 1.Kor.12,11.

1. Jaký těžký úkol nám svěřil Pán, než odešel. Kat.28,18-20.
2. Jaké opatření učinil Pán, aby tento úkol mohl být vykonán? Luk.24,49.
3. Proč učedníci museli čekat, ačkoli byli nadšení a dílo po-
spíchal? Jan 15,5.

4. Jaký dar dostali učedníci, aby mohli zvěstovat evangelium různým národům? Sk.2,1-4.

5. Které jiné dary dává Duch svatý? 1.Kor.12,1-11.

6. Proč je taková různost darů? 1.Kor.12,25.

"Všechny myslí nejsou stejně utvářeny a je to tak dobře, neboť kdyby byly přesně stejné, bylo by méně souladu a vzájemné přirozené přizpůsobivosti nežli dosud. Všichni jsme, jako údy těla, sjednoceni v Kristu. V tomto těle jsou různé údy, a jeden úd nemůže dobře zastat úlohu druhého... Avšak všechny orgány jsou nepostradatelné pro dokonalý celek a pracují spolu navzájem v krásné souhře."

EGW

7. K čemu nás naponíná ap.Pavel? 1.Kor.14,1-3; 14,13.39.40. Zvykejme si mluvit příjemným hlasem, používejme čistých a správných rčení a dobrotivých, laskavých slov. Milá, přívětivá slova jsou duši rosou a tichým deštěm.

Snažíme-li se obrátit jiné od jejich zlých zvyků, musíme být sami velmi pečlivými ve volbě svých slov. Budou buď vůní života k životu nebo vůní smrti k smrti. Káráme-li někoho nebo udílíme-li mu radu, nečinme tak tvrdými a prudkými slovy, neboť ona nemohou vyléčit raněnou duši. Taková nerozvážená slova jen dráždí ducha a popouzejí bloudícího často k odporu.

8. Za co se máme pokládat? 1.Petra 4,10.11; Řím.14,12; 12,1-16; 1.Kor.4,1.2.

Je to krásná myšlenka, že dítky Boží, všichni ti, kteří uznávají svou poddanost Stvořiteli, náleží k jedné rodině - k rodině Boží. Všichni pocházejí z jednoho pramene, jsou závislí na jednom Bohu a poslušni Boží vůle jako nejvyššího zákona svého života.

9. Který dar potřebujeme zejména? 1.Kor.13,13.

"Nejvyšší láska k Bohu a nesobecká láska k bližním, jsou tím nejlepším darem, který nám náš nebeský Otec může udělit. Tato láska však není jenom nějakým chvilkovým vzplanutím nebo pohnutím srdce, nýbrž božskou zásadou a neustávající mocí. Srdce, které se Pánu nepoddalo cele, nemůže jí poskytnout. Ona vyvěrá jedině ze srdce, jemuž vládne Kristus." EGW

10. Jaký další dar potřebujeme naléhavě? 1.Kor.14,1.

Prorokovat, t.j. dávat svědectví, vykládat a vyučovat

z Písma a tak přivádět duše ke Kristu. Největším přáním každého věřícího člověka má být záchrana druhých.

Čtení bible: Dan.10 - Amos 9.

Zaslíbení pro opravdové modlitby.

- Září 14. N. Mat.7,11. Bůh je přímo žádostiv dáti nám dobré.
15. P. Fil.4,19. Je v Boží vůli i moci splnit potřeby lidí.
16. Ú. 1.Jan.3,22. Poslušnost jeho vůle otvírá zdroje nebes.
17. S. Jak.5,16. Modlitba spravedlivých dosahuje k Bohu.
18. Ů. 1.Petra 3,12.On má v patrnosti jejich prosby i život.
19. P. Ž.34,10. Bojící se Boha nemusí se bát nedostatku.
20. S. Mat.26,41. Modlitby jsou znakem bdění a chrání před pokušením.

Z.s.17.57

Úkol 12. - 20.září 1958.

Církev jako nositel evangelia.

Zlatý verš: 1.Kor.3,11.

1. Kdo je zakladatelem a vzdělavatelem novozákonní církve?
Mat.16,13-19; 1.Petra 2,3-9.
2. Kdo jest úhelným kamenem a skálou, na níž jest vzdělána církev? 1.Kor.3,10.11.
3. Kdo patří do této církve?
  - a) Koho tam Fán přidá, kdo je spasen? Sk.2,47.
Do církve Boží nepatříme zrozením, nýbrž znovuzrozením.
(Jan 3,3-5; Žid.12,18.22.23.)
  - b) Kdo se oddělí od hříchů. Sk.2,37-41.
  - c) Kdo uvěří a pokřtí se. Sk.2,38; Řím.10,10.
  - d) Kdo je zapsán nikoliv pouze v pozemské církevní matrice, nýbrž v nebeské církevní matrice ve knize života.
Žid.12,23; Zj.21,27.
4. Patří do této církve i starozákonní lid Boží? Gal.3,16-19;
Žid.4,1.2; 1.Kor.10,1-5.

4. Jaký dar dostali učedníci, aby mohli zvěstovat evangelium různým národům? Sk.2,1-4.

5. Které jiné dary dává Duch svatý? 1.Kor.12,1-11.

6. Proč je taková různost darů? 1.Kor.12,25.

"Všechny myslí nejsou stejně utvářeny a je to tak dobře, neboť kdyby byly přesně stejné, bylo by méně souladu a vzájemné přirozené přizpůsobivosti nežli dosud. Všichni jsme, jako údy těla, sjednoceni v Kristu. V tomto těle jsou různé údy, a jeden úd nemůže dobře zastat úlohu druhého... Avšak všechny orgány jsou nepostradatelné pro dokonalejší celek a pracují spolu navzájem v krásné souhře."

EGW

7. K čemu nás napomíná ap.Pavel? 1.Kor.14,1-3; 14,13.39.40.

Zvykejme si mluvit příjemným hlasem, používejme čistých a správných rčení a dobrotivých, laskavých slov. Milá, přívětivá slova jsou duši rosou a tichým deštěm.

Snažíme-li se obrátit jiné od jejich zlých zvyků, musíme být sami velmi pečlivými ve volbě svých slov. Budou buď vůní života k životu nebo vůní smrti k smrti. Káráme-li někoho nebo udílíme-li mu radu, nečinme tak tvrdými a prudkými slovy, neboť ona nemohou vyléčit raněnou duši. Taková nerozvážená slova jen dráždí ducha a popouzejí bloudícího často k odporu.

8. Za co se máme pokládat? 1.Petra 4,10.11; Řím.14,12; 12,1-16; 1.Kor.4,1.2.

Je to krásná myšlenka, že dítky Boží, všichni ti, kteří uznávají svou poddanost Stvořiteli, náleží k jedné rodině - k rodině Boží. Všichni pocházejí z jednoho pramene, jsou závislí na jednom Bohu a poslušni Boží vůle jako nejvyššího zákona svého života.

9. Který dar potřebujeme zejména? 1.Kor.13,13.

"Nejvyšší láska k Bohu a nesobecká láska k bližním, jsou tím nejlepším darem, který nám náš nebeský Otec může udělit. Tato láska však není jenom nějakým chvilkovým vzplanutím nebo pohnutím srdce, nýbrž božskou zásadou a neustávající mojí. Srdce, které se Pánu nepoddalo cele, nemůže ji poskytnout. Ona vyvěrá jedině ze srdce, jemuž vládne Kristus." EGW

10. Jaký další dar potřebujeme naléhavě? 1.Kor.14,1.

Prorokovat, t.j. dávat svědectví, vykládat a vyučovat

z Písma a tak přivádět duše ke Kristu. Největším přáním každého věřícího člověka má být záchrana druhých.

Čtení bible: Dan.10 - Amos 9.

Zaslíbení pro opravdové modlitby.

- Září 14. N. Mat.7,11. Bůh je přímo žádostiv dáti nám dobré.
15. P. Fil.4,19. Je v Boží vůli i moci splnit potřeby lidí.
16. Ú. 1.Jan.3,22. Poslušnost jeho vůle otvírá zdroje nebes.
17. S. Jak.5,16. Modlitba spravedlivých dosahuje k Bohu.
18. Ů. 1.Petra 3,12.On má v patrnosti jejich prosby i život.
19. P. Ž.34,10. Bojící se Boha nemusí se bát nedostatku.
20. S. Mat.26,41. Modlitby jsou znakem bdění a chrání před pokušením.

Z.s.17.57

Úkol 12. - 20.září 1958.

Církev jako nositel evangelia.

Zlatý verš: 1.Kor.3,11.

1. Kdo je zakladatelem a vzdělavatelem novozákonní církve? Mat.16,13-19; 1.Petra 2,3-9.
2. Kdo jest úhelným kamenem a skálou, na níž jest vzdělána církev? 1.Kor.3,10.11.
3. Kdo patří do této církve?
  - a) Koho tam Pán přidá, kdo je spasen? Sk.2,47.
Do církve Boží nepatříme zrozením, nýbrž znovuzrozením.
(Jan 3,3-5; Žid.12,18.22.23.)
  - b) Kdo se oddělí od hříchů. Sk.2,37-41.
  - c) Kdo uvěří a pokřtí se. Sk.2,38; Řím.10,10.
  - d) Kdo je zapsán nikoliv pouze v pozemské církevní matrice, nýbrž v nebeské církevní matrice ve knize života.
Žid.12,23; Zj.21,27.
4. Patří do této církve i starozákonní lid Boží? Gal.3,16-19; Žid.4,1.2; 1.Kor.10,1-5.

5. Jaký úkol je dán církvi?

- a) Rozšiřovat evangelium a vysílat posly evangelia. Sk.13,1-4; 8,14-16.
- b) Kontrolovat práci dělníků Božích. Sk.14,26.27.28; 16,22.23.
- c) Rozsuzovat různé těžkosti a sporné otázky. Sk.15,2-6.22-33.
- d) Dbát o kázeň mezi věřícími. Mat.18,8-17; 1.Kor.5,3-5; 14,40.

Boží církev jest misijním ústavem, který reprezentuje ty nejvyšší životní ideály; proto musí zůstat věrná svému poslání ve světě. Její světlo musí být zářícím majákem uprostřed temnot, aby ztracení mohli nalézt cestu k záchraně. Jest i Kristovou školou, kde se učíme největšímu ze všech umění, získat duše pro Pána. Každý sbor by měl své členy vést k tomu, aby se stali získavateli duší.

6. Jakou autoritou vybavil Pán církev? Mat.18,8.

7. Jakým způsobem řešila církev sporné otázky? Sk.15,6.7.15.

Za pomoci Ducha svatého zkoumali Písmo. Rozhodující bylo, že se jejich názor srovnával s Písmem.

8. Kdo předsedal prvnímu koncilu křesťanské církve? Sk.15,13-21

9. Kteří apoštolové byli uznáváni za vedoucí církve v první době křesťanské? Gal.1,18; 2,9.10.

10. Uplatňoval ap.Petr za svého života nějakou nadřazenost nad ostatními apoštoly? 1.Petra 5,1.

Zde se jmenuje pouze spolustarší, dal se pokorně od ostatních apoštolů poslat do Samaří. (Sk.8,14), anešl trpělivě výtku, kterou ho pokáral ap.Pavel při jeho návštěvě v Antiochii (Gal.2,14).

11. Kde hlavně působil ap.Petr? Gal.2,7-9.

12. Kdo byl hlavní apoštol mezi pohany? Řím.15,15-24; Gal.2,9.10

13. Komu připadla péče o církev mezi pohany? 2.Kor.11,28; Ef.3,1-8.

14. Jsk usiloval ap.Pavel o jednotu církve, jak ze Židů tak i s pohanů? Ef.4,3.

- a) Navštěvoval ap.Petra a ostatní apoštoly v Jerusalemě a podával jim zprávy o své práci a učení. Gal.1,18; 2,1-10.
- b) Konal sbírky v pohanských sborech na svaté v Jerusalemě. Gal.2,10.1.Kor.16,1-4; Řím.15,25-33.

- c) Podroboval se radám starších bratří, pokud to nenalézal nesprávným. Sk.21,15-26.
- d) Když viděl, že starší bratří neb apoštolové ohybají, vzepřel se tomu a napomínal je. Gal.2,5.6.11.
15. Jak pohlížel ap.Petr na apoštola Pavla? 2.Petr.3,15.16.
16. Byl apoštol Petr v Římě? Jsou o tom vážné pochybnosti:
- a) Ap.Pavel píše list do Říma a vzkazuje četné pozdravy známým a nevzkazuje nic retrovi. Zajisté by ho pozdravoval, kdyby tam Petr byl.
- b) Když apoštol psal ze svého vězení četné listy z Říma a vyřizoval pozdravy sborům a jednotlivcům od různých bratří, ani jednou nevyřizoval pozdrav od Petra. Felze tedy mít za to, že by byl ap.Petr pobyl delší dobu v Římě a dokonce, že by odtud řídil církev.
- c) Lze připustit, že snad ke konci svého života, snad po smrti ap.Pavla navštívil Řím. Rozhodně však nebyl prvním biskupem v Římě nebo dokonce papežem. Prvním biskupem byl Linus.

Čtení bible: Abdiáš 1 - Aggeus 2.

Obohatme své modlitby!

- Září 21. N. Ž.118,28.29. Oslovujme modlitbami Boží vyvýšenost a lásku.
22. P. Řím.1,9. Modleme se i o dobré pro své bližní!
23. Ú. Luk.6,27.28. V modlitbách nezapomínejme ani na své nepřátele.
24. S. Jan 17,28. V modlitbách vzpomeňme i přátel pravdy.
25. Č. 1.Tes.5,17. Mají vyšší hodnotu, jsou-li vytrvalé.
26. P. Luk.11,13. Jimi můžeme získat nejvzácnější dar.
27. S. Kat.6,10. Proseme v nich o splnění nejkrásnější naděje.

Z.s.17.41.

Úkol 13. - 27. září 1958.

Až do posledních končin země.

Zlatý verš: Mat.24,14.

1. Které zvláštní znamení svého druhého příchodu uvedl Pán Ježíš ve své prorocké předpovědi? Mat.24,14.
2. Jak začala vykonávat tento úkol první církev? Sk.2,4-11.
3. S jakým výsledkem se setkala toto dílo v Jerusalemě?
Sk.2,41; 4,4; 5,28; 6,1-7.
4. S jakým nebezpečím se setkala toto dílo?
První nebezpečí bylo, že by se omezilo pouze na národ izraelský. (Sk.11,19.3.) V Jerusalemě sice uvěřili o Letnicích Židé z diaspory, ale zůstávali v Jerusalemě, kde byli vydržováni těmi, kteří z bratrské lásky prodávali statky a rozdělovali, jak komu potřebí bylo. Nikomu se nechtělo od duchovních hodů, které prožívali. Byla by se opakovala chyba lidu izraelského.
5. Co proto dopustil Pán? Sk.8,1.5.
"Bůh povolal izraelské a požehnal je i vyvýšil, nikoli aby poslušností k jeho zákonu sami získali jeho přízně a aby jen sami obdrželi jeho požehnání, nýbrž aby skrze ně zjevil se všem obyvatelům země. K dosažení toho jim přikázal, aby se oddělovali od pohanských národů okolních. Bůh však neobmýšlel, aby v sobecké odloučenosti se oddělili od světa. Pak by pro něho nemohli působit. Podobně svému Mistru mají následovníci Kristovi být světlem světa v každé době." EGW
6. Jak prospělo toto pronásledování šíření evangelia?
Sk.8,5.12.25-40.
Pronásledování křesťanů se po smrti Štěpánově zvětšilo a mnozí, kteří se v Jerusalemě přechodně usadili, navrátili se opět do své vzdálené vlasti. Ale pronásledování, kterým nepřátelé Kristovi chtěli zvěstování radostného poselství zastavit, posloužilo k jeho většímu rozšíření. Uprohnutí podobali se svícnům, jež byly zapáleny ohněm Ducha svatého a nyní přinášeli všude svatý plamen, kterým sami byli osvětleni.
7. Jakým zvláštním způsobem potvrdil Pán, že evangelium je i pro pohany? Sk.10,1-44.45-48; 11,1-3; 11,16-18.
8. Jaké nové misijní centrum si Pán vyvolil pro práci mezi pohany? Sk.11,19.20.21-26.
9. Jaký rozkaz dal Pán církvi v Antiochii? Sk.13,1-4.
10. S jakým úspěchem pracoval ap.Pavel a jaké plány měl ještě ve stáří? Řím.15,17-29.

11. Na jaký zvláštní, docela jiný způsob se dostal ap.Pavel do Říma? Řím.15,24.28; Sk.28,16-31.

12. Pracovali misijně i druzí apoštolé?

Z Písma známe, že ap.Petr, Jakub a Jan pracovali hlavně mezi Židy, ale nalézáme zmínku, že ap.Petr přišel do Antiochie a vyřizuje ve svém listě pozdrav církve v Babyloně. Je to snad z města Babylonu v Egyptě, protože Babylon v Mezopotámii byl již značně pobořen a lze pochybovat, že by tam byla církev. Naproti tomu se má zato, že církev v Alexandrii založil evangelista Marek, příbuzný Petráv. Má se za to, že Petr navštívil i Egypt, kde bylo hodně Židů. O Janovi se praví, že se po zboření Jerusalema zdržoval v Efezu a v knize Zjevení se zmiňuje o svém vyhnanství na ostrově Patmos. Ondřej prý působil v Scythii a Thracii, Matouš v Arabii, Tomáš mezi Parthy, Bartoloměj mezi Indy a po nějakou dobu snad i Tomáš, protože v jižní Indii se udržela křesťanská církev Tomášenců. Možno říci, že ještě za života dvanácti apoštolů se církev rozšířila po celém tehdy známém světě. Okolo r.100 odhaduje se počet křesťanů na půl milionu. Křesťanství se šířilo hlavně ve městech, venkovský lid "paganí" zůstával dlouho pohanský.

13. Jak se později zpronevěřila církev misijnímu dílu?

Církev jako celek opustila misijní myšlenku a spíše upevňovala svoji moc, ačkoli jednotlivci, zvláště mezi Iry a Brity na západě a nestoriáni na východě pokračovali v misijní činnosti. Církev spoléhala spíše na šíření křesťanství výboji posemských panovníků. Teprve opět v době reformace učinila církev katolická několik větších pokusů o misi mezi pohany, zejména na východě, kdežto reformační církev v zájmu o udržení reformace stratily se zřetele myšlenku na misi. Až v 18.stol.oživila opět misijní myšlenka, ač jednotlivé pokusy byly podniknuty již v 17.stol. Čestné místo mezi těmito misijními společnostmi zaujala obnovená Jednota českých bratří v Ochranově, odkud s malé církve byli vysláni četní misionáři.

14. Jak veliké dílo má vykonat lid adventní v naší době? Zjev. 14,6; 18,1.

Rozšířit evangelium království v tomto pokolení až do posledních končin země.